
Leder

Det første nummeret av *Paideia – Tidsskrift for profesjonell pedagogisk praksis* så dagens lys i mai 2011.

Formålet med tidsskriftet var, og er fortsatt, å publisere fagfellevurderte vitenskapelige artikler om forskjellige temaer og utfordringer i praksisfeltet. Fagfellene er både vitenskapelige og praksiskyndige personer. *Paideia* formidler gjennom artikler, intervjuer, debatter og bokanmeldelser. *Paideia* formidler på norsk, svensk eller dansk, og hvis redaksjonen får anledning til å oppta vitenskapelige artikler på andre språk i bladet, oversettes den til et av de tre skandinaviske språkene.

Målgruppen for *Paideia* er lærere og ledere i skolen, førskolelærere og ledere i barnehager, pedagogiske rådgivere i utdannelsessystemet, fagprofesjonelle fra pedagogiske psykologiske tjenester samt studenter, forskere og andre interesserte lesere.

Misjonen til *Paideia* kan beskrives slik: "Paideia er et tidsskrift som har fokus på den pedagogiske praksisen som foregår i både barnehager og skoler. Hensikten med tidsskriftet er å formidle forskningsbasert kunnskap som kan bidra til at barn og unge både lærer og utvikler seg i samsvar med det potensialet de har. Utdannelse har aldri før betydd mer for vårt fremtidige liv enn det gjør i dag. Derfor er de pedagogiske institusjonene, og de som jobber der, avgjørende for både enkeltindividene og samfunnet. Utdannelsen av lærere til både barnehager, grunnskoler og ungdomsutdannelsene er dermed viktig for i hvilken grad både institusjonene og lærerne kan lykkes."

Tidsskriftet formidler forskningsbasert viten innenfor alle områder i den pedagogiske praksisen, og utgivelsene samler seg ofte om spesifikke pedagogiske temaer der forskningsviten treffer dagsaktuelle problemstillinger. Det kan for eksempel være emner som kvalitet i dagtilbud, inklusjon eller synlig læring.

I dette nummeret, som er nummer 13 av *Paideia*, handler en av artiklene nettopp om lærerutdannelsene, og hva de som arbeider i lærerutdannelsen trenger av kunnskaper og ferdigheter for å utdanne dyktige lærere. Dette er et viktig og relevant spørsmål, ikke minst fordi det handler om hvilke typer kollegaer dagens lærere skal få i fremtiden. Lærerutdannelsen skal være forsknings- og evidensbasert. Paradoksalt nok eksisterer det imidlertid lite evidensbasert kunnskap om hvilken type lærerutdanning som utdanner de beste lærerne. Derfor er det viktig å diskutere hvilken kunnskap de som utdanner lærere, trenger. Dette danner nemlig et viktig grunnlag for innholdet i lærerutdannelsen.

De øvrige artiklene behandler på ulike måter spørsmål om hva lærere trenger av kunnskap for å kunne realisere barn og unge sitt potensiale for læring, og ikke minst dreier det seg om hva vi ønsker at barn og unge skal lære i skolen. Den fremtiden dagens barn og unge skal møte som voksne, er langt mer usikker enn den har vært for tidligere generasjoner. Barnehagen og skolen skal forberede barn og unge til et fremtidig samfunn og arbeidsmarked. Dette innebærer at fagene i skolen må fornyes og skolen videreutvikles for å møte endringene som skjer i samfunnet. I dette ligger det at lærerne skal ha et sterkere ansvar for elevenes sosiale kompetanse, kreativitet og evne til problemløsning, noe som også vil være viktig i barnehagen.

Denne type kompetanse omtales ofte som det 21. århundres ferdigheter. Disse ferdighetene defineres på litt ulike måter, men i hovedsak omhandler de kritisk tenkning og problemløsning, kreativitet, kommunikasjon og bruk av ny informasjonsteknologi, samarbeid og medborgerskap. Opplæring i det 21. århundres ferdigheter skal ikke erstatte fagene i skolen og eliminere behovet for å lære grunnleggende ferdigheter i ulike fag. Disse ferdighetene skal læres både i seg selv og gjennom en større variasjon i arbeidsmåter i fagene. Det vil si at de skal integreres i fagene. Samtidig gir det 21. århundres ferdigheter også muligheter for å integrere innholdet i barnehagen og skolen bedre og slik redusere det motsetningsfylte forholdet som eksisterer mellom barnehagens innhold og skolens innhold.

Den internasjonalt anerkjente utdanningsforskeren David Mitchell ved University of Canterbury Christchurch, New Zealand runder av artikkelsamlingen med et åpent brev til verdens utdanningsministre. I brevet gjør han oppmerksom på hvilke utfordringer de vestlige landene har, hvordan diversitet ofte fører til intoleranse, og hvordan denne ofte rammer barns sårbarhet. Mitchell peker på hvor viktig lærerutdanningen er. De som utdanner lærere, spiller en avgjørende rolle i hvordan kommende lærere og fremtidige skoleledere påvirker forbedring av resultatene for de barna som av en eller flere grunner er dårlig stilt.

Utfordringene krever utdanningsansvarlige som er lyttende og oppsøkende når det gjelder de resultatene utdanningsforskerne kan vise. Praksis bør bygge på universelle læringsprinsipper der pedagogikken tilpasses slik at den tar hensyn til elevenes forskjellige behov, og der profesjonene skal forberedes på å gjøre bruk av evidensbasert politikk og praksis.

Det betyr at lærere og skoleledere skal utdannes til å forvalte disse ansvarsområdene, både i deres første grunnutdanning og i deres fortsatte profesjonelle og faglige utvikling.

Det rettes også søkelys på den viktige rollen de som utdanner lærere, spiller, og deres ansvar for å forberede lærerne til å arbeide med elevenes forskjellighet.

God leselyst fra oss i redaksjonen!

Ole Hansen, Ratib Lekhal, Thomas Nordahl, Anita Norlund, Bengt Persson og Lars Qvortrup